

155.112
Biblioteca populară a Asociațiunii „Astra“.

Anul al 26-lea.

Nr. 238.

1936.

ANECDOTE

DE

BCU Cluj Central University Library Cluj

GH. I. CHITUC

Publicație periodică a „Asociațiunii“.

Editura Asociațiunii „Astra“, Sibiu, Strada Șaguna 6.
Tiparul Institutului de arte grafice „Dacia Tratană“, s. a., Sibiu.

Prețul 5 Lei.

**„Asociațiunea pentru literatura Română
și cultura poporului român“, „ASTRA“.**

Intemeiată în 1861.

**PREȘEDINTE DE ONOARE:
M. S. Regele CAROL II.**

**Președinte activ:
Dr. Iuliu Moldovan.**

**Vice-președinte:
Dr. Gh. Moga.**

**Vice-președinte:
Dr. Gh. Preda.**

Comitetul central al „Asociațiunii“ numără 50 de fruntași din toate păturile societății românești.

E datoria fiecărui bun român să sprijinească „Asociațiunea“, cunoscând publicațiile ei și înscriindu-se de membru.

Taxele de membru sunt următoarele:

Membru fondator al Casei Naționale, odată pentru totdeauna.	Lei 5000—
Membru fondator al „Asociațiunii“, odată pentru totdeauna.	„ 1000—
Membru pe viață al „Asociațiunii“, odată pentru totdeauna.	„ 500—
Membru activ al „Asociațiunii“, anual	„ 30—
Membru ajut. al „Asociațiunii“, anual	„ 10—

Biblioteca populară a Asociațiunii „Astra“.

Anul al 26-lea. Nr. 238.

1936

ANECDOTE

DE

GH. I. CHITUC

BCU Cluj-Napoca

RBCFG201504407

Publicație periodică a „Asociațiunii“.

**Editura Asociațiunii „Astra“, Sibiu, Strada Șaguna 8.
Tiparul Institutului de arte grafice „Dacla Traiană“, s. a., Sibiu.**

Prețul 5 Lei.

Alf măgar.

Ion al Floarei lui Gligore
A chemat în judecată
Pe Ilie-al lui Covată,
Fiindcă, într'o zi, Ilie, pentruce n'avem
[habar,

A'nceput ca să-l injure
De colac și de prescure
Și să-l facă porc ... măgar.

Leiba Struhl, este ca martor,
Iar acum toți trei de-odată
Au venit la judecată.

— „Ion al Floarei lui Gligore, te rog,
[D-ta să spui

Cum s'a 'ntâmplat astă treabă?

— Judecătorul îl întreabă —
Dar să nu vorbești ce nu-i“.

Ion al Floarei lui Gligore
Tușește, își drege glasul,
Cu mânăca șterge nasul:

— „D'apoi, vedeți D-voastră, domnule
[judecător,

Intr'o zi 'n soare răsare
Mă duceam în Dealul-Mare...

Am acolo un ogor,
Pe care voiam să-l samăn.

Ogorul, e loc de zestre
Al răposatei neveste;
Adică, vorbind la dreptul, soacră-mea
[l-a cumpărat,

Dela Stan, nepotul popii,
Din comuna Fundul gropii,
Că să vezi cum s'a ntâmplat:

Stan a avut zece capre,
Pe care le au mâncat lupii
In pădurea Vadu râpii,
Că vezi, necazul când vine, nu te'n-
[treabă nici odată“.

— „Lasă caprele, creștine,
Și ne lămurește cine,
Când și cum te-a înjurat?“
A strigat judele aspru.

— „Apoi asta vream a spune:
Eu treceam atunci anume
Pe la poarta lui Ilie, el scotea în drum
[un car...

*Și s'apucă și mă 'njură
 Cum îi vine lui la gură:
 Porcule, catâr,¹ măgar,
 Dobitoc, vită 'ncălțată...
 Așa 'mi striga, zău așa,
 Cum strig eu la dumneata“.*

— „*Ho-ho, destul, măi, creștine, am în-
 [șteles tot, destul,
 S'auzim acum ce zice
 Martorul ce este-aice,
 Cum a fost jupâne Struhl?“*

BCU Cluj / Central University Library Cluj
 — „*lou mu rog frumos la domnul,
 Zou așa să am iou bini
 Si chiștig să fi la mini,
 De nu spun iou adivorul: când du-
 [ghiană iou deschis,
 lou fucut un sucuteală
 Puntru Gheorghe lui Tânjală
 Și un carte la el scris,
 Ca să vină să-mi aducă
 Purumb, uvăz sau secară,
 Că mi-i dator de az-vară...“*

— „*Lasă, jupâne, săcara și ne răspunde
 [n ce fel*

*S'a 'ntâmplat această faptă,
Dar să-ți fie spusă dreaptă...“*

— „*Poi fucut magar la el“.*

— „*Ei, Ilie-al lui Covată,
Dumneata acum ne spune,
De ce îți bați joc de lume?
De ce-ai înjurat pe al Floarei? Hai,
[răspunde-ne curat“.*

— „*Domnule, vă spun anume,
Ce zice Struhl și Ion spune
Nu-i nimic adevărat.
Când ieșeam în drum cu carul
Mă certasem cu femeia
Și se poate că de-aceea
Am uitat poarta deschisă și-au ieșit
[vitele-afară
Din poiata cea înaltă...
Toate una după altă,
Oi, porci, capre și-un măgar*

*Și, cum el era mai mare,
Mai deștept, — vă spun pe lege,
Că el toate le 'nțelege —*

*Eu l-am luat la socoteală de toate
 [seama să dea ;
 L-am certat pentru tot insul
 Și atuncea vorbeam cu dânsul
 Cum vorbese cu dumneata.
 Deci de-al meu măgar e vorba...
 Dumnealor au în cap fumuri,
 Mă poartă 'n zadar pe drumuri".*

*Leiba Struhl atuncea sare :
 — „Nu-i adivorat, purdon,
 Las' Ilie, fugi încolo,
 Alt mugar nu fost acolo,
 Decât eu și bade Ion".*

Păgubașul.

*Un țigan ce de 'ntâmplare
 — El știe ce fel și cum —
 Mergând noaptea pe-o cărare
 Cam pe-alătura de drum,
 S'a 'nvârtit cum s'a 'nvârtit
 Și niște găște-a ciordit.*

*Pentru faptă, se 'nțelege,
 A și fost chemat la lege.*

! — „la să ne spui, măi, Țigane,
 — Judele l-a întrebat —
 Cum ai făcut, țaraoane,
 Gâștele de le-ai furat?
 Dar să spui drept, că de nu,
 O să vezi atunci tu“.

*Dar Țiganul, ca Țiganul,
 Iși făcu repede planul.*

— „Săru-mâna, zău, cucoane,
 Uite, pun mâna la piept
 Și pe-o mie de icoane,
 Pot jura că vă spun drept.
 Benga să mă ducă, zău,
 De-am furat vre-o găscă, eu ;

*Numa' ele-'s blestemate,
 Bagă creștinii 'n păcate.*

„Cum treceam eu pe cărare,
 Pe 'nserat, pe lângă sat,
 Și cum, zău, din întâmplare
 Beusem, eram cam beat,
 Nu știu cum m'am poticnit
 Și 'ntr'un șanț am adormit.

*Iar desaga mea, vezi bine,
A căzut și ea cu mine.*

*„Și 'n desagă — fără șagă —
Niște orz am fost avut,
Ce-l luasem, Doamne dragă,
De la nașul cu 'mprumut.
Dar când am alunecat
Orzul tot mi s'a vărsat.*

*Iar găștele blestemate
Or fi fost flămânde, poate.*

*„Că, venind cam pe 'nserate,
Pe acolo, pe lângă sat,
Când eu răsturnat pe spate
Dormeam tun, că eram beat,
S'au apucat așa, zău,
Să mânânce orzul meu.*

*Și mâncară de pe-afară,
Adunând de peste tot.*

*„Și 'n desagă se băgară
Și-'mi mâncară orzul tot,
Și-au mâncat, au tot mâncat,
Până când s'au săturat.*

*Dar afară când să iasă
N'au putut, că se 'ngrășase.*

*„Eu, vezi bine, ca ori care,
Speriat când m'am trezit,
Am luat traista în spinare
Și spre casă am pornit.
Dar nu știam, mânca-te-aș,
Că de orz sunt păgubaș ...*

*Și nici gândeam, Doamne dragă,
Că-i vre-o găscă prin desagă.*

BCU Cluj / Central University Library Cluj

*„Inșă, ajungând acasă,
Puradeii, rând pe rând,
Văd că înaintea-mi iasă
Și-i aud mereu strigând:*

*-- „Dic mo, tete, găscă, mo,
Durdulie și mișto“.*

*Haulică! mamă, mamă,
Hai mai iute, mintenaș,
De-o taie și-o fă tocană,
Friptură sau papricaș.*

Și când toți se dau de-avalmă,
 Eu în traistă am căutat,
 Dar când colo, orz ca 'n palmă...
 Tot, tot, tot, l-a fost mâncat.

Atuncea eu, mânca-te-aș,
 Să nu rămân păgubaș.

„Am căutat cu cuțitul
 Prin gușe orzul meu,
 Dacă ea și-a dat sfârșitul
 Apoi ce-s de vină eu?

BCU Că, zău, Benga să mă iia,
 Dacă n'o fi fost așa“.

Porci de rasă.

La un târg, odinioară,
 Doi creștini se 'nvârt, se 'ntorc,
 Ca să cumpere un porc;
 Și întreabă pe-unul, pe-altul, tot în-
 [tr'una se tocmesc :
 — „Asta-i scump și nu-i de rasă,
 Scroafa ceea nu e grasă“ ...
 Și nimic nu isprăvesc.

Un armean ce de 'ntâmplare
 Mergea tot pe urma lor,
 Pricepându-i cam ce vor
 Şi cum dânsul, doar se ştie — este
   [negustor de porci,
 În cărare îi opreşte
 Şi cam astfel le grăieşte :

— „Hei, bade, zadar te 'ntorci,
 Eu ştiu ce trebui matale
 Aşa ceva în târg nu-i,
 Pe onoarea meu, vă spui,
 Tumneavoastră vreţi anume, un purcel
   [ceva mai gras,
 Să nu fie scump prea tare,
 Să aibă nu lung picioare,
 Gros la gât şi scurt la nas“.

— „Aşa, cam aşa, jupâne,
 Eftin şi ceva mai bun“.

— „Eu pe cinste-al meu vă spun,
 Că la mine se găseşte, nu stau de-
   [parte, colea ;
 Doar veniţi, vă rog, cu mini,
 Că aşa să am eu bini,
 Vă dau porci din rasa mea ;
 Că la mini, doar se ştie,
 Este-o 'ntreagă porcărie“.

Fabulă.

Odată, de mult, se spune, pribegind

[din loc în loc,

Un măgar, — un dobitoac —

Nimerise 'ntr'o grădină

Numai de bunătați plină :

De lucernă, iarbă grasă

Și trifoi în patru foi

De izvoare cristaline, ce șoptesc ar-

[monios,

Că măgaru-i norocos.

Când dădu măgarul nostru — dup' -

[atâta pribegie —

De-așa mare bogăție,

De-așa frumos paradis,

A crezut că este vis ;

Dar, gustând mereu din toate,

Și-a dat seama că e 'n raiu

Și s'a pus de atunci pe traiu.

Și, într'un crâmpeiu de vreme, așa gras

[s'a fost făcut

Că nu s'a mai cunoscut.

Tot mai gros creștea în ceafă, — du-

[când'o 'n răsfaț și cântec

Tot mai mult se umfla'n pântec ;

*Iar pielea lui răpănoasă,
Acum părea chiar frumoasă
Fiindcă, de... se curățise
N'avea crepături infecte
Nici insecte.*

*Ș'îmbuibat de-atâta bine, cu-atâtea
[bunătăți rari,
Se rușina 'ntre măgari.*

*Când, peste gardul grădinii, într'o zi
[privind spre plaiu,*

Văzu păscând niște cai.

*Și de-atunci nu avu tihnă
Nici o clipă de odihnă ;*

Și cu sufletul la gură

La 'mpărat a alergat :

*— „Luminate împărate, rog ascultă al
[meu grai*

Vreau să fiu cal între cai“.

*Leul, împărat puternic, stăpân peste
[dobitoace,*

l-ar fi spus :

— „Poftim încoace“.

Și l-ar fi dus pe-o cărare

La țărm, lâng' o apă mare

Și arătându-i o i-a zis :

— „Dacă treci
 Și nu te 'neci, de-aici până la cel mal
 Tu te vei schimba în cal“.

Iar măgarul, privind apa, cu-a ei va-
 [luri cât un munte,

S'a mirat:

— „Păi, nu e punte?“

— „Punte!... Asta nu se poate,
 Dar cine știe să înoate
 Poate trece
 Apa rece
 De-aici până la cel mal și de-acolo
 [sus, pe plaiu,
 Ca s'ajungă pân' la cai“.

La acest răspuns măgarul suspină,
 [încet oftând,

Căutând cu mintea'n gând:

— „Să trăiești, Măria Ta,
 Altfel nu s'ar mai putea?
 Cu vre-o luntre,
 De nu-i punte...
 Să trec la celălalt mal, că eu prea
 [mult mă urăsc
 Intre măgari să trăiesc?“

— „Nu se poate, măi, creștine, până
                                   [ai urechi prea mari,
 N'o să ieși dintre măgari;
 Cu un bot așa urât
 Și cu-așa necioplit gât,
 Cu un cap așa de prost
 Nu e rost“.

— „Numai pentru atât e vorba? Asta-i
                                   [fleac... toate le tai,
 Dar pe urmă-ajung la cai?“

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Face pace.

Ion al Samului, Dobașu,
 Sigur, nu de voie bună,
 A plecat acum o lună,
 După ce și-a pupat dancii și soția,
 A plecat, ca tot ostașu',
 La hotare, sus pe munte,
 Ca să 'nfrunte
 Bătălia.

Și-l îmbracă regimentul
 Ca pe ori și ce soldat;
 Că-i rășboi, de-o vreme 'ncoace
 Toate țările se bat.

— „Săru-mâna... eu, cucoane...
Să trăiți, domn' ploștoner“.

— „Marș la front, nu-ți cânte clonțul,
Că 'n târziul miez de noapte
Trebui să pornim la fapte,
Trebue să 'ncepem lupta, auzi tu, să
[dăm asaltul,
Acolo să-ți cânte clonțul“.

— „Domn' ploștoner... vai de mine,
Ar fi bine,
Să luați altul.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Că am hopt purdei acasă
Și când moartea-o să mă fure,
Cine Benga să-i învețe
Mă rog, să direagă ciure“.

Că nu s'a luat în seamă
Ruga lui și-au făcut glume
Pe-al lui spate, ce-aș mai spune ;
Spun numai că 'n noaptea ceea lupta
[ncepe cu vrășmășii
Și în gura morții chiamă
Prin urlete de șrapnele,
Din vâlcele,
Toți ostașii.

*Hai, teteo, ne povestește,
Nu cumva ți-aduci din luptă
Mâna ruptă,
N'ai vre-o rană?"*

— „Să am rană? Auzi vorbă,
Ce-mi pui astfel de 'ntrebări?
Eu pân' acum, măi purdică.
M'am bătut cu nouă țări :

*La Talieni le-am spart fruntul,
Iar Liege-ul și Verdunul
Eu le-am dărîmat cu tunul,
Într'o zi și jumătate. Din lume-am
[vrut să le șterg.
Rușilor le-am pândit pontul
Și-am săturat toți șacalii
Cu Muscalii,
La Lemberg.*

*Și sfranțujilor, băiete,
Eu așa făcusem planul
Ca să le destrug Parizul
Într'un ceas cu iropleanul.*

*Dacă nu se făcea pace,
Aș pluti în sânge 'n voie
Ca barca lui taica Noe ;*

— „Lasă gura, Paraschivă,
Ce 'ndrugi la verzi și uscate,
Hai aici, că știm noi toate“.

— „Dă-te jos, din pod, loane, o bă-
[tu-ne-ar Samodiva,
Vezi că știu că ești acasă?
Știu, — Sfinte Pantilimon, —
Că tu ești lon
Și eu Chiva“.

— „lon în pod? Strigă jandarmii.
Este'n pod! Da'n pod ce face?“

— „O gătat, mă rog, răsbelul
Și acolo... face pace“.

Cel mai mare.

Undeva, la o școală,

— Unde, precis nu se știe —

Dascălul a dat să scrie

La copii o mică temă „despre pădure
[și cerbi“

Și în voia lor îi lasă,

Iar el s'așează la masă

Și își vede de-a lui trebi,

Dar copiii sunt ca dracii:
Unul strigă, altul sbiară,
Altul se cere pe-afară,
Alții peste bănci s'aruncă, așa, cum
[știu numai ei
Peste bănci să se trântescă...
Clasa i lavră jidovească
Sau mai știe sfântul ce-i.

Dascălul mai bate'n masă
Cu degetul câte-odată
Și pe sub ochelari cată:
— „Ionescu, Popescu Gheorghe, ia
[stați în genunchi afar',
Ca să vă mai treacă gluma,
Că de nu vin eu acuma
Și vă dau plata, ștreqari“.

Ionescu, Popescu Gheorghe,
Au stat în genunchi afară,
Însă dup'-o clipă iară,
Toată clasa este-un haos, de strigat
[și fluerat.

Dascălul atuncea sare
De pe scaun în picioare,
Strigând foarte supărat:

— „Liniște! Ce 'nseamnă asta,
 Ce, vi s'a urât de bine?
 Obrasnici, n'aveți rușine?
 Vite 'ncălțate ce sunteți, porcilor, mă-
   [gari și boi,
 Ce, vouă nici nu vă pasă
 Că eu sunt, aici, în clasă,
 Cel mai mare dintre voi?”

Alți porci.

Intr'un sat de pe Câmpie Cluj
 Este mare adunare.
 Doar o știe fiecare,
 Vine deputatul Tandă
 Să transforme 'n bine toate
 Și s'așeze, mi se pare,
 Trebile Țării pe roate.

Dumnealui? Cine nu știe
 Cine-i deputatul Tandă
 Care făcea propagandă?
 El da mâna cu tot prostul;
 Vecinic își tăia cărarea
 Și făgăduia, măi, vere,
 Cerul tot, marea cu sarea.

— „Fraților, începui Tandă,
 Astăzi, cum știe tot insul,
 Ne-am văzut cu ochii visul.
 Noi vom tăia 'n carne vie
 Printre toți aceia cari
 Nu vor fi de omenie.

Noi, vrem să ieftinim traiul
 Că, cei ce-au fost pân' acuma
 Porcării făcut-au numa'.
 Vom scădea pe cât se poate
 Darea, taxele globale
 Și vă vom împărți munții
 Numa 'n păduri comunale“.

— „Bine-ar fi, răspunse Neacșu,
 Dar cam de vre-o lună, 'mi pare,
 S'au scumpit duhan și sare“.
 — „S'a scumpit, da, ai dreptate,
 Dar, vezi, ține seama, vere,
 Că nu noi eram atuncea,
 Alți porci au fost la putere“.

Stan la vot.

In Poiana de sub munte,
 La secția de votare,
 Lume multă-i adunată,
 Fiindcă astăzi fiecare
 Trebuie să-și spună gândul
 In secret — cum scrie 'n lege --
 Adică să-și deie votul
 Cine, cui vrea, se 'nțelege.

Și, cum e orânduiala
 Unul după altul vine,
 la ștampila, ia hârtia
 Și dispărând în cabine
 Votează și ies afară,
 Ca să intre alții iară.

Candidații de prin colțuri
 Fac cu ochiul, dau cu cotul
 Și prin semne, pe ascunse,
 Fiecăruia-i cer votul.

Stan Gâlceavă din Răstoace
 A venit și el la vot,
 Cu trăistuța cu merinde
 Atârnată-așa de cot.

Și când intră ia ștampila
la și lista de votare,
O desface, o privește
Și rămâne 'n așteptare.

— „Ce stai moșule — întreabă
Judele — ce-aștepți, ce șezi?
Nu intri colo 'n cabină
Și dumneata să votezi?

— „Ba da, mă rog de iertare,
Însă te-ași ruga să-mi spui
Și să-mi arăți dumneatale
Ștampila unde s'o pui?

„Că eu, vedeți Dumneavoastră,
Nu fie cu supărare,
Dar eu n'am fost pân' acum
Niciodată la votare.

„Și așa mi-a spus Catrina,
Baba mea, votul să-l pun,
Celui mai de omenie
Dintre toți, celui mai bun“.

— „Apoi asta nu pot spune,
Moșule, legea oprește.
Fiecare își dă votul
Acolo unde voiește“.

— „Se poate! Oprește legea
Să mi-l spui p'ăl mai de treabă?
Pe cel mai de omenie?“
Cam mirat, moș Stan întreabă.

— „Nu zic asta... dar vezi, uite,
la lista și dumneata.
Cercetează, socotește
Și vezi unde ți-o plăcea;

Că pe listă sunt și semne;
Cercuri, stele, bețe, roate,
Și alte diferite semne,
Pentru partidele toate“.

— „Tulai, domnule, mă iartă,
Dar nu mă băga 'n păcate,
Fiindcă, zău, eu la nici unul
N'aș vrea să pun bețe 'n roate“.

După multă cioroveală,
Cu mult chin și vai, în fine,
A intrat și Stan Gâlceavă
Să voteze în cabină.

Și, când a ieșit afară,
Dup'un timp, a prins a spune:
— „Uite-așa. Cu socoteală,
Le-am potrivit toate, bune.

„Și, nu cred că să mai aibă
 Care va vre-o supărare,
 Fiindcă-am pus pe toată lista
 Câte-un vot, la fiecare.

„A!... uitasem cu așa grabă
 Uitasem — bătu-m'ar vina —
 Stai, să pun în colțul ăsta
 Un vot și pentru Catrina“.

Pielea vulpii.

Gheorghe Pleșa, om cu stare,
 Gospodar cum altul nu-i
 În comună, la Hășdate.
 S'a 'nsurat și-a luat soție,
 Cum alta nu cred să fie
 Mai așa, pe gustul lui

Că-i drăguță și frumoasă
 Cu blânde priviri de miel
 Și obrații ca bujorii;
 Nici prea scundă, nici prea naltă
 Și sveltă cum nu e altă
 Așa trasă prin inel.

Incântat de-aşa comoară,
 De-aşa floare de bujor,
 Gheorghe Pleşa nu mai ştie
 Cum să umble, cum să dreagă,
 Numai dragă şi iar dragă
 Se aude 'n casa lor.

Şi aşa trecură zile
 Şi săptămâni au trecut,
 Până veni primăvara
 Plină de senin şi soare
 Când şi 'n casă şi pe-afară
 Sunt atâtea de făcut.

Gheorghe, dis de dimineaţă,
 Cum e obiceiul lor,
 Se scoală, înjugă boii,
 Prinde plugul pe roţile
 Şi-l aşează pe cobile
 Şi porneşte la ogor.

— „Uite, vezi, Ileană dragă,
 Eu mă duc la semănat,
 Tu rămâi singură-acasă
 Vezi, gândeşte şi socoate,
 Treci de arândul pe la toate,
 Că-s multe de împăcat“.

— „Las' pe mine, dragă Gheorghe,
Doar' nu sunt de-alaltăieri,
Știu eu ce trebuie 'n casă.
Du-te, dragă, fără frică
Nu mai sunt copilă mică,
Să nu te 'nșeleg ce îmi ceri“.

Și a plecat liniștit Gheorghe,
Ba chiar foarte încântat,
Că are așa nevastă
Și frumoasă și blajină
Și-așa bună gospodină,
Cum alta nu este 'n sat.

Iar când s'a 'napoiat seara
Dela muncă, obosit,
S'a abătut pe la crâșmă
Și-a adus vin într'o oală
Fiindcă, de, cu mâna goală,
Ca să vie nu i potrivit.

Dar când ajunse la poartă
Tâmpile simte că-i ard :
Fiindcă din poiată vaca
Și vițelu 'ntr'una sbiară ;
Porcii-s prin curte, pe-afară,
Și curcile sus pe gard.

lar colo, în tinda casei,
 Rezemată de pridvor,
 Stă Ileana și-l așteaptă,
 Imbrăcată 'n sârbătoare
 Și frumoasă ca o floare
 'Nrouată de bujor...

— „Bine, tu, Ileană dragă,
 E păcat de Dumnezeu
 Să lași vitele flămânde!
 Trebuia să dai mâncare
 Și apă la fiecare,
 Asta doar nu-i lucru greu“.

— „Vai, ce-am fost îngrijorată
 Când am văzut că 'ntârzii,
 Fiindcă-am vrut să dau la toate
 Apă și fân — fără șagă —
 Dar n'am știut, Gheorghe dragă,
 Ce să le dau mai întâi“.

— „N'ai știut? Mare minune!
 Dar tu 'ntâi mânânci sau bei?“
 — „Apoi de... asta depinde...
 Care mai întâi te prinde,
 Cum îți e: foame sau sete,
 Bei sau mânânci, ori faci cum vrei“.

In a doua seară, iară,
 Când s'a 'ntors dela arat
 Și 'n a treia și 'n a patra,
 Acasă nici o schimbare :
 Vitele fără mâncare
 Și fără apă au stat.

Ei, drăcie, cândi Gheorghe,
 Cum să dreg și ce să fac,
 Cum s'o scot la socoteală?
 Ileana, ce-i drept îmi place,
 Dar cu lenea ei ce-'oi face,
 Cum ași putea să mă 'mpac?

După multă chibzuială
 Cum e bine și cum nu-i,
 El știe de unde-aduse
 O piele de vulpe-acasă,
 Cu coada lungă, stufoasă,
 Și-o acață sus în cui.

— „Uite, vezi, Ileană dragă,
 Asta-i vulpe de aluni,
 E vrăjită, năsdăvană,
 Știe să măture'n casă,
 Dă la vite, spală vase
 Și, pe scurt, face minuni.

„N'ai decât să-i spui o vorbă
Ori un semn și-ori-ce-ai dori,
Ea pe dată te ascultă“.

— „Dragă Gheorghe, ah, ce bine,
Așa bărbățel ca tine,
Nu se poate 'nchipui!“

Gheorghe s'a dus iar cu plugul,
Așa, cum e treaba lui,
Să semene sau să are.
Iar când a venit spre seară,
Ileana e foc și pară.
Pe pielea vulpei din cui.

— „Auzi, auzi, Gheorghe dragă,
Vulpea nu m'a ascultat.
N'a vrut să facă nimica...
Bat-o Dumnezeu s'o bată,
Așa sunt de supărată,
Că astăzi nici n'am mâncat!“

— „Nu fii așa rea, Ileană,
Nu trebuia ca s'o cerși.
Ia o și tu cu frumosul,
Fii cu ea mai delicată,
Iar acum, de... odată,
Trebuie și tu s'o ierși“.

A iertat-o ea, Ileana,
 Dar a doua seară iar,
 S'a plâns mai amar lui Gheorghe :
 — „Am rugat-o, Gheorghe dragă,
 Cu frumosul, ziua 'ntreagă,
 Dar ea nici n'are habar.

„Stă acolo nemișcată,
 Ca o cucoană sadea“.
 — „Iat-o și de data asta,
 Dar de-acuma înainte,
 Lasă c'am s'o 'nvăț eu minte,
 Dacă nu te-o ascultă“.

— „Gheorghe dragă, nu mai merge,
 Eu nici astăzi n'am mâncat,
 Pielea vulpii arz'-o focul,
 Nu mi-a făcut nici mâncare...
 Stă acolo 'n nemișcare,
 Iuzadar am tot strigat“.

-- „Aa!... Așa, cucoană vulpe,
 Crezi că-aici te joci cu pui?
 S'a trecut de-acuma gluma ;
 Să-mi ții flămândă, nevasta ?
 Ei las, că-mi plătești tu asta,
 Ian poștește jos din cui.

„Tu, Ileană, ține-o 'n spate,
 Să-i arăt eu dumneaei,
 Stai să ți-o leg. Așa, bine,
 Pleacă-te, întinde-o 'n silă,
 C'o să-i plângi și tu de milă,
 S'o 'nvăț eu, domnia ce-i!“

Cu frânghia îndoită
 Gheorghe prinde-a numără :
 — „Na, mai na, cucoană vulpe,
 Mai uiți tu vaca 'n poiată
 Și casa nemăturată?
 Mai uiți de nevastă-mea?“

BCU Cluj / Central University Library Cluj

„O mai lași să flămânzească?
 Mai stai tu de geaba 'n cui?“
 — „Valeu, Gheorghe, Gheorghe dragă,
 Stai că m'ai lovit pe mine“.
 — „Taci Ileană, ține-o bine,
 Vrei acum parte să-i pui?“

„Mai na, jupâneasă vulpe,
 Na, să știi domnia ce-i“.
 „Valeu, Gheorghe, stai, ajunge,
 Nu mai da, zău, fii cuminte,
 Las' că de-acum înainte
 Fac eu toate 'n locul ei!“

„Motivul“.

Intr'o seară Gheorghe Rusu
 Și Nicolae Tânjală
 Se apucară la ceartă
 Și din ceartă la bătaie,
 Pentr'o veche socoteală.

Și lovește Gheorghe Rusu
 Din răspuțeri. Niculae,
 Dă și el. Se 'nceinge-o trântă,
 Că n'a fost de multă vreme
 Pe-acolo așa bătaie.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Însă Gheorghe, fiind mai tare,
 Sparse lui Tânjală capul
 Și-l trânti, colo, 'n țărână,
 Plin de vânătăi și sânge
 În nesimțire, săracul.

Vin jandarmii, fac procesul
 Și-l trimite la judecată.
 Iar acum, la 'nfățișare,
 Nu-i decât un singur martor,
 Potcovarul Stan Covată.

— „la s'auzim ce știi spune,
 Judecătoru' întreabă —

*Ai fost pe-acolo, pe-aproape,
Când s'a întâmplat bătaia?"*
— „*Da, treceam pe drum în grabă*

*„La Florin, băiatul Popii,
Să-i dreg la car o obadă,
Care se deşurubase,
Când fusese cu gunoiul,
Să-l imprăştie 'n ogradă.*

*„Şi zău, Benga să mă ducă,
Dacă nu spun adevărul:
Când i-am văzut la trânteaală,
Aşa, claie pe grămadă,
Mi s'a sbârlit pe cap părul..."*

— *„Lasă părul şi ne spune
Cum s'au luat la bătaie,
Cine a dat întâiaş dată?"*
— *„D'apoi întâi a dat Gheorghe;
Ba... par'c'a dat Nicolae“.*

— *„Nu glumi aici, creştine,
Aici eşti la judecată;
Cine-a dat întâia oară?"*
— *„Păi, întâi şi 'ntâi, îmi pare,
C'au dat amândoi de-odată“.*

Zău, ce poate un descântec
 Când te dor urechi sau pântec?
 Eu nu-mi pot închipui.

„Uite, mergem la un doftor,
 Oricum, are 'nvățătură,
 Nu sporojește din gură
 Ca o babă vrăjitoare. Un doftor este
['nvățat,
 Te 'ntreabă, te pipăiește
 Și el te tămăduiește
 Fără nici un descântat“.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

— „Vai de mine, Nicodime,
 Nici din glumă, zău, nu spune,
 Nu mă face de minune,
 Eu la doftor să mă taie? Că doar
[n'am înebunit?
 Doftorul alta nu știe
 Decât, ca 'n măcelărie,
 Tot cu mâna pe cuțit“.
 Că e tunsă, că e rasă
 Că e teacă, ori e pungă,
 După multă vorbă lungă,
 A rămas tot cum Anușa a gândit și a
[socotit :

Să meargă la baba Floare,
Iscusita vrăjitoare,
Să-i descânte de năjit.

— „... Și iai și vre-o zece ouă
Și un pui sau doi mai bine
Și-apoi roagă-o, Nicodime,
Să-mi descânte cum se cade, cum o
[ști mai bine ea...

Și, vezi, cată de-i plătește
Cum se cade, omenește,
Cât, o cere, cât o vrea“.

Nicodim, cu traista n spate,
A plecat, gândind de-acasă:

— „La urma-urmei, ce-mi pasă,
Dacă-i trece la Anușa, merg ori unde,
[ori ce fac:

Că e doftor, ori e babă,
Acolo nu am eu treabă,
Vorba e să fie leac“.

Baba Floarea-i peste dealuri,
Peste văi și peste ape
Și nu chiar așa aproape...

Și e ger în iarna asta, cum n'a fost
[de mult așa.

*Nicodim merge cu grabă,
Iscodește și întrebă,
Până când a dat de ea.*

*Bate 'n poartă, intră 'ntindă.
— „Bună seara, babă F'loare“.
— „Da, maică, e cam răcoare“
— „Uite, m'a trimis Anuța, ca să-i
[descânți de năjit“.
— „Drept, maică, zăpada-i mare,
Nu mai e nici o cărare,
Bine că m'ai nimerit“.*

BCU Cluj / Central University Library Cluj
— *„Asta-i surdă, cum se cade,
Bat o muncile de babă“.
— „Bună, bună seara, dragă,
Ai venit să-ți dau cu bobii, ori ai
[venit să-ți descânt,
Că la mine, cine vine,
Se 'nțelege dela sine,
Că nu-l aduce alt vânt“.*

*După multă cioroveală,
Baba luă și pui și ouă...
— „Acuma, o oală nouă,
Ar mai trebui adusă și apă din trei
[fântâni*

Și său de vacă plesnită
 Și lemn din moară trăsniță,
 Păr de lup dela trei stâni.

„Să-i descânt în miezul nopții
 Când și apele dorm, toate,
 Și-o să vezi, dragă nepoate,
 Că-o să-i ia junghiul cu mâna, o să-i
 [treacă de picior“.

— „N'ai înțeles, babă Floare,
 N'are nimic la picioare,
 Urechile știu c'o dor“.

— „Acum du-te, adă apă
 Și-un bob de tămâie neagră,
 Dar să bagi de seamă, dragă,
 Nu cumva te puie focul, când vii 'ndărăt
 [să vorbești...]

Și 'n fiecare răscruce,
 Să ți faci, dragă, câte-o cruce
 Și 'napoi să nu privești“.

Zăpăcit de atâta vorbă,
 Nicodim aduse 'n grabă
 Apă și tămâie neagră.
 Și-a descântat baba Floarea, toată
 [noaptea până 'n zori,

*Cum îi este tabietul,
Că n'a putut dormi, bietul,
Nicodim. L-au prins fiori.*

Dimineața baba Floarea

Îi dă apa descântată :

— „Să nu uiți nici de-astă dată,

Să nu vorbești toată calea, nici o

[vorbă să nu spui

Și 'n fiecare răscruce

De drumuri să-ți faci o cruce,

Altfel lecuire nu-i“.

Prin nămeții de zăpadă,

Nicodim merge și tace.

Merge-acasă, merge 'n pace ;

Face cruce la răspântii și nu privește

['napoi.

Dar în cea din urmă vale

Un prietin îi stă 'n cale

La răscrucea din zăvoi.

— „Bună ziua, Nicodime, —

Nicodim merge și tace —

Dar Anuța ce mai face?

Auzeam c'a fost bolnavă, nici acum

[nu i-a trecut?“ —

*Dar Nicodim nu răspunde...
 Și... privirea și-o ascunde...
 Merge 'nainte tăcut.*

— „*Ăsta nici nu mai aude,
 Doamne Sfinte, Nicodime,
 Ce ai pășit, mă, ce-i cu tine?*“

— „*Lasă-mă, Ilie, 'n pace, tu nu vezi
 [că eu sunt mut?*“

— „*E mut și totuș vorbește!...
 Stai mă și mă lămurește.*“

— „*Păi, sunt mut, dar nu sunt mut.*

„*Uite, am aici descântec,*”

*Anume pentru Anuța,
 Că-i bolnavă sărăcuța...*

*Și așa mi-a spus baba Floarea, ca
 [să nu grăiesc pe drum.*

— „*Așaaa!... așa, dar, stă treaba!
 Bine te-a mai prostit baba,
 De-aia erai mut acum?*

„*Tu nu știi povestea veche:
 Leacul fie ori nu fie,
 Plata babei să se știe.*

*Uu! Dar e cam frig afară și-avem
 [multe de vorbit.*

*Hai aici la crâșma nouă
 Și lângă o țuică, două
 Ne-om încălzi, negreșit“ .*

*Și-au intrat în crâșma nouă
 Și-au luat o țuică, două,
 Ba mai multe, poate nouă.
 Iar când au ieșit afară Nicodim, alu-
 [necând,*

*A căzut burduf pe pântec.
 Și-a spart oala cu descântec.
 — „Iaca, na, m'am pus în rând.*

*„Ce mă fac, Sfinte Sisoie,
 Cum să mergi cu mâna goală,
 Fără leacuri, fără oală,
 Când Anuța e bolnavă? Doamne
 [Sfinte ce să fac,
 Fără pui, fără parale
 Să fac așa lungă cale
 Și să mă 'ntorc fără leac?“*

*După multă socoteală,
 A cumpărat altă oală
 Și, mergând la o fântână,
 A umplut oala cu apă și 'n ea busuioc
 [a pus.*

— „Acuma ce-o fi să fie,
N'are de unde să știe
Anuța, ce i-am adus.

— „Ah, ai venit, Nicodime?,
Bine, c'ai sosit odată,
Adă apa descântată!

— Și Anuța beu hâlpov, ca să-i treacă
[de năjit —

Uite, vezi că mi-e mai bine,
Nu fi spuneam eu, Nicodime,
C'o să-mi treacă, negreșit?

„Par'că mi ia cu mâna junghiul,
Dumnezeu s'o fie 'n pace,
Că multe știe și face,
Bine știe să descânte baba F'loarea...
[știam eu...

E meșteră, fără șagă,
Aia și apele 'nchiagă,
S'o trăiască Dumnezeu“.

Nicodim își frecă ochii.
Din tot ce aude și vede,
Nu știe ce poate crede:

— „Mare 'Ți-e grădina, Doamne, pe
[cuprinsul astei lumi!...

*După câte văd aice,
Zică doftorii ce-'or zice,
Dar, baba face minuni“.*

Să dea meșteru'...

*Un Țigan dintre aceia
Ce-i mai mare 'n Țigănie
Vătaf — după cum se știe —
La un târg odinioară,
Umblă 'ncolo, umblă 'ncoace,
Prin prăvălii, fiincă-ăr vrea
Să-și cumpere o lulea.*

*Sunt lulele 'n prăvălie,
Sunt destule, cu toptanul...
De aceea vrea Țiganul
Să-și cumpere una bună,
Cum au Turcii cei bogați,
Cu ciubuc și cu capac,
Nu ca orice om sărac.*

— „Cât face luleaua hasta?
Zău, te rog să-mi spui, cucoane“,
— „Numai zece lei, Țigane“.

— „Zece lei, multe parale;
Scumpă-i marfa dumitale,
Zece lei n'aș putea da
Pentru-o singură lulea“.

Și-a plecat Țiganul nostru
Dondănind, pe ușă-afară...
Și în altă parte iară
A intrat și-a 'ntrebat preful,
Dar și-aicea negustorul,
Pentru aceeași lulea
l-a răspuns tot cam așa.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

— „Zece lei și tot, Țigane...
Ducă-i Benga 'n supărare;
Par'că nu dau ca ori care
Și eu aceleași parale.
Și-apoi ce? Ce crede dânsul?
Sunt eu ori nu sunt vătăf?
Că-i fac prăvălia praf“.

Leiba Struhl, din pragul ușii,
l-a ieșit zâmbind în cale:
— „Mă rog, ce trebui matale?
Poftim, vino 'n pruvălie,
Că am mărfuri, poți alege,

Tot ce-ți place, tot ce-i vrea“.

— „O lulea ași cumpăra“.

— „O lulea, poftim încoace,
Chiar bine, vezi ce 'ntâmplare,
Dumneata, vătaf îmi pare?“

— „Da, da, da, vătaf, jupâne“.

— „Ei, atunci să-ți dau matale
Ceva bun și foarte rar :
Un ciubuc de chihlibar.

„E adus din țări străine,
Cu feava de vișin lungă
Și capacul e cu dungă,
Îl deschizi când vrei matale...
Zou așa să am io bini,
Că nici pașa n'o avea
O lulea ca dumneata.

„Și, zou, meștere, nu-i scumpă :
Cu doi poli am făcut pace“.

— „Să dea meșteru', că face
Și, zău, mai dă-mi încă una,
Pentru tetea 'l meu de-acasă ;
Că nimeni nu vinde-așa
leftin, cum vinzi dumneata“.

Ordonanța.

Căpitanul Pistoleanu
 A adus ca ordonanță
 De-afar', dela escadron,
 Un țigan negru la față,
 Dar ager și plin de vieață,
 Pe soldatul Vanța Ion.

Și-l prezintă mamei soacre
 Și soției:

„Vedeți, dragă,
 De-acum cu el o să fiți;
 Și știu că o să vă placă,
 Fiindcă tot știe să facă,
 Auzi, mă?”

— „Da, să trăiți”.

— „Uite, de-acum înainte
 Dumnealor sunt căpitanul
 Noi... n'o să ne 'ntâlnim des.
 Tu, să execuți aice
 Tot ce doamnele ți-or zice”.

— „Da, să trăiți, înțeles;

„Dar' nu știu care-i cocoana
 Și care domn căpitanul;

*Că la noi, la iscadron,
 Știți cum e 'n militărie...
 Nu e permis ca să fie
 Gradații fără galon“.*

— *„Nu ți-am spus? Eu sunt cocoana
 Și dumnealor căpitanul.
 Tu, cu mine treabă n'ai,
 Iar acas' cocoanele,
 Nu poartă galoanele,
 Acuma 'nțelesu-m'ai?“*

— *„Înțeles, domn' căpitane,
 Înțeles, trăiți cocoană,
 Să nu 'nțeleg, s'ar putea?“*

— *Și-a plecat afar' țiganul,
 „Care dracu-i căpitanul,
 Cine-a mai văzut așa?“*

*„Căpitanul e cocoană
 Și cocoanele-amândouă,
 Căpitan în locul lui!
 Asta nu 'nțeleg și pace,
 Cum el cocoană se face
 Și, totuș, muiere nu-i?“*

*Dar' la urmă, zău, ce-mi pasă,
 Poate să fie cocoană,*

Poate să fie ce-o vrea,
 Una știu din toate cele :
 Căpitan, de-acum sunt ele,
 Incolo, nu-i treaba mea“.

Și-a rămas Ion ordonanță
 La căpitan Pistoleanu,
 Chiar de-atuncea — cum vă spun —
 Fiindcă Ion este om harnic,
 Iar căpitanul om darnic,
 Cum se cade și om bun.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

„Uite, loane, după masă,
 Astăzi, mama și cu mine,
 Poate vom merge 'n oraș,
 Tu vezi să fie curate
 Hainele, șoșonii... toate“,
 — „Da, să trăiți, mâncate-aș“.

— „Ei, acum i-acuma loane...
 Acasă, fără galoane,
 Mai merge, dar dacă ies
 Coccoanele, dau de dracu'!
 Vai de capul meu, săraçu',
 Dela sine înțeles,

„Pot fi dumnealor cucoane
 Sau chiar căpitani să fie,
 Nu e voie, așa-i scris :
 Ofițerii ies pe stradă,
 Galonați, ca la paradă,
 Altfel nu este permis.

„Că de nu, vine patrula
 Și drept la comenduire
 Le va duce, vor, nu vor ;
 Și-acolo, ca la 'nchisoare,
 Raport, corvoadă, răcoare,
 Vai de pielea dumnealor.

„Dar când vor scăpa de-acolo
 Și s'o 'ntoarce iar acasă,
 Atunci vai de pielea mea ;
 Pe mine-o să mă blesteme...
 Trebui să 'ngrijesc din vreme
 Să nu pățească ceva“.

— „Vai de mine și de mine !
 Uite, a pus pe șoșoni pinteni
 Și trese-a pus pe palton !
 Ce 'nsemnează asta, loane ?“
 — „Să trăiți, v'am pus galoane,
 Cum e scris la iscadron.

„Iar acum vă dau în grije :
 Salutați frumos pe stradă
 Vre un gradat când veți vedea,
 Că de nu, zău, dați de dracu' !
 Și-atunci vedeți, eu, săracu'
 De mine, nu-i vina mea !“

Care Leu?

Plotonierul Ciorbagiu,
 Dela Călărași, de-aici,
 Astăzi a luat în primire,
 Cum e rândul la oștire,
 Ca ofițer de serviciu.

Și-i aspru regulamentul,
 Aicea, la escadron,
 Trebui inspectate toate,
 Sentinelele în parte
 Și fiecare planton.

Ciorbagiu inspectează
 Totul, toate, rând pe rând,
 Toate bune, totul bine,
 Treaba merge dela sine,
 Când este totul în rând.

Poate-acum să se-odihnească
 Și el un pic liniștit,
 Că noaptea trecută, toată,
 Cu alții-a făcut-o lată:
 Până 'n zori a cheful.

— „He, soldat, ian vino 'ncoace“.

— „La poruncă, ordonați“.

— „Du-te la tutungerie,
 Peste drum de brutărie,
 Și-mi adă țigări „Carpați“,
 De doi lei și mai na încă
 Alții doi pentru chibrit.
 Dar vezi, ia seama pe stradă,
 Ofițeri să nu te vadă,
 C'apoi dracu' te-a găsit“.

Soldatu-a ieșit pe poartă
 Fuga, pas alergător,
 Iar plotonieru'-așteaptă
 Rezemat cu mâna dreaptă
 Pe masa din coridor.

— „Bravo, bravo, camarade,

Ai și adus? ai aflat?

Vezi că e bună și frica?“

— „Ba nu, n'am adus nimica,

Fîndcă, vedeți, am uitat

„Care-i leul de chibrituri
 Și care-i pentru „Carpați“;
 Pentrucă amândoi par'că
 Ar avea aceeaș marcă;
 Eu... nu-i cunosc, să iertați“.

Vreme rea sau vreme bună.

Sergentul Instructor Pârvu
 S'a 'ntors târziu, cam spre zivă,
 Din oraș la escadron.
 Și-a beut cam mult, se pare,
 Că nu 'ncepe pe cărare...
 — „Ia ascultă, mă, planton,

„Trage-aici de cismele-astea...
 Când mă scol, să fie lună.
 Curăță și ăst chipiu,
 Uite-aicea și centura...
 Și apoi vezi de-ți ține gura
 Nu știi c'am venit târziu?“

— „Da, domnu' sergent instructor,
 Înțeles, fiți fără grijă,
 Fac eu totul cum poștiți.

*Puteți merge la odihnă
Liniștit, dormiți în tihnă.
Noapte bună, să trăiți!*

*Sergentul instructor Pârvu
A dormit, a dormit bine,
Obosit ca orice om,
Mai târziu de prânzul mare,
Fiindcă azi e sărbătoare.
— „Ian ascultă, mă, planton,*

*„Ce se simte, mă, pe-afară,
Este vreme rea sau bună?”
— „Nu știu, domn sergent instructor,
Dar astăzi nici cum n'o fi,
Că domn căpitan cu graba
A uitat, se vede treaba,
Ca să dea ordin de zi“.*

Frunză verde, sălcioară.

*Un boier, boier de-aceia,
Cu moșii, cai și trăsură
Și cu multă 'nvățătură,
A plecat în zori de ziuă — la moșie
[s'a pornit, —*

*Să vadă cum este holda
Și fânul de potrivit,
In curând pentru cosit*

*Ion Buzatu, vizitiul,
A pus în coșul trăsorii
Desagii cu de ale gurii:
Un cocoș fript la frigare și-o ploscă
[mare de vin.*

*Știe el că cu boierul
Când se duce la Arin,
Nu așa de curând vin.*

BCU Cluj / Central University Library Cluj
*Este vreme bună, știe
El boierul când să plece.
Trece-aici, dincolo trece,
Până când într'o poiană, la izvor au
[poposit.*

*— „Ioane, tu deshamă caii,
Că de-atâta drumuit,
Poate s'or fi obosit.*

*„Când vin eu, mâncăm de-amiază,
Vezi de pune la răcoare
Desagii cu demâncare“.
Și s'a dus boierul nostru, pe cărare
[ncet, încet,*

*De simte leşin că-i vine...
Foamea asta n'are leac,
Par'că n'a mâncat de-un veac.*

— „Ce-ar fi, zău, dac'aş începe
Să iau doar o 'mbucătură
Din pâine şi din friptură?
N'o să ştie el, boieru', dac'aş mănca
[un picior

*Şi-apoi ce? Eu astă iarnă
Am văzut lângă obor
Un cocoş într'un picior.*

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Şi aiestă e dea heia...

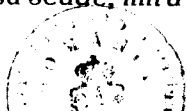
*Este, zău, cum să nu fie,
Poate şi boieru' ştie“.*

*Şi-a mâncat lon piciorul, ca să-i treacă
[de leşin.*

— „Bun îi, zău, drept, n'am ce zice,
Dar friptura fără vin,
Nu-i mâncare, este chin.

*„N'o să ştie el, boieru',
Fiindcă plosca este nouă*

*Şi o picătură, două
Şi-aşa scade, intră 'n doagă, intră, zău,
[pe legea mea,*

*Intră, ca să umfle doaga,
Că dacă nu s'ar umfla,
Zău, tot vinul s'ar vărsa“.*

*Și-a tras lon o dușcă bună.
— „Minunat, unge la gură,
Dar vinul fără friptură
Nu face două parale, nu știi cum e și
[cum nu-i...*

*Pare că ceva-i lipsește.
Că așa e zisa lui,
Vinul să se bea cu pui.*

BCU Cluj / Central University Library Cluj

*„Și-apoi ce, când se-odihnește
Cocoșul n'are picioare
Și nici aripi, zău, nu are!
Asta știe și boieru', știe și Măria Sa
Că 'n desagi se odihnește,
Zică cine ce va vrea,
Dar eu pe asta pot jura“.*

*Și-a mâncat picior și aripi.
— „D'apoi zău, fără picioare
Fără cap și aripi, oare,
Păi, cocoș mai este ăsta? Și iarăș nu
[este drept*

Să lași partea cea mai bună.
 Carnea fragedă din piept.
 Până când să mai aștept?"

— „Scoal', mă, loane“,

— „La poruncă,

Zău, ce frică-a fost pe mine,
 Că boieru' nu mai vine.

„Zău, boierule, mă iartă, am gândit
 [mereu, ce-o fi?

„Nu, zău, ce-ai lucrat atâta?"

— „Ei, prea multe vrei să știi..."

Uite-am făcut poezii" Library Cluj

— „Poezii, vă cred cuvântul,

Că și eu am făcut una“.

— „Haide, loane, lasă gluma“.

— „Zău, boierule, mă iartă, dar așa e
 [cum vă spun“,

— „Nu vorbi prostii, mă, loane“.

— „Nu, cucoane, nu-s nebun,

Ascultă ca să ți-o spun:

„Frunză verde, sălcioară,
 Am mâncat friptura toată“.

— „Ei, bată-te să te bată,

*Dar, mă, nu se potrivește deloc,
[poezia ta“.*

— „Nu s’o potrivești, cucoane,
Dar eu aş putea jura,
Că s’a ’ntâmplat chiar așa“.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

0458 22. I. 1987.

EXEMPLAR LEGAL

Datorințele bunului român.

I. Ce este Asociațiunea „Astra” ?

È cea mai mare și cea mai veche societate românească din Ardeal, pentru răspândirea culturii în sânul poporului român.

II. Ce a făcut și va face Asociațiunea ?

1. A ajutat în timpuri grele, cu *burse*, tinerii români la învățătură de carte și de meserii. — 2. A înființat o *bibliotecă centrală* în Sibiu. — 3. A înființat un *Muzeu* minunat, cuprinzând mai ales lucruri făcute de harnicele țărânce române, dar și alte celea. — 4. A ținut zeci de mii de *conferențe* populare la sate și la orașe. — 5. A înființat *cursuri pentru analfabeți* (neștiutorii de carte). — 6. A înființat *bănci populare și cooperative*. — 7. A tipărit, în zeci și zeci de mii de exemplare, *cărți de învățătură și petrecere pentru popor*. — 8. Tipărește revista „*Transilvania*”. — 9. A înființat *despărțăminte, cercuri culturale, biblioteci populare* la sate. — 10. A ajutat construirea de *Case naționale*. — 11. Ajută tipărirea unei biblioteci pentru cărturarii cu școală mai mare (de către Secțiile „*Aștrei*” din Cluj).

III. Ce trebuie să facă orice Român bun ?

1. Să se *inscrie membru* la Asociațiune (membru fondator 1000 Lei, membru pe viață 500 Lei, membrii activi 50 Lei). — 2. Cărturarii cu știință de carte mai multă să aboneze revista „*Transilvania*” și să cumpere cărțile tipărite de Secțiile „*Aștrei*”. Aceștia, și apoi lumea dela sate, să cumpere broșurile din Biblioteca populară a „*Asociațiunii*” (fiecare coală de tipar de 16 pag. 1 Leu, 50 coale cu 800 pag. 50 Lei).

**Să iubiți Asociațiunea „Astra” — cetitori
români ai acestei cărți!**

**Dacă iubiți Asociațiunea aceasta, să știți
că lucrați pentru propășirea noastră, a tu-
turora!**

**„Astra” vrea o țăranime sănătoasă, de-
șteaptă, vrednică, cu gospodării înfloritoare,
cu încrederea într'un viitor strălucit.**

Calea „Astrei” duce spre mântuire!

Ultimele numere ale „Bibliotecii popo-
rale” sunt următoarele:

**Nr. 224. *Moartea lui Asan*, povestire isto-
rică de Ioan Al. Lăpedatu.**

**Nr. 225. *Amor și răzbunare*, povestiri isto-
rice de Ioan A. Lăpedatu.**

**Nr. 226—227. *Șoimii Carpaților*, (Ideo-
logie — organizare — metode) de Prof. Dr.
I. Hațieganu**

Nr. 228. *Din popor* de Petrea Dascălul.

**Nr. 229—233. *Boli, Leacuri și Plantele
de leac*, de Dr. George Bujorean.**

**Nr. 234. *Răsărit de soare*, piesă în 3
acte, de Nicolae Boeriu.**

**Nr. 235—236. *De ce trebuie să muncim*,
învățătură economică națională, de Gheorghe
Brânduș.**

**Nr. 237. *Calendarul pentru popor al Aso-
ciațiunii*, pe a. 1937, întocmit de Horia Petra-
Petrescu.**